

Van, miből válogatni

Több helyszínen is kínálnak eladásra karácsonyfákat

A csíkközmási ültetvényen a vásárlók választhatják ki a nekik tetsző fákat

FOTÓ: PINTI ATTILA

• Több lehetőség közül is választhatnak azok a csíkiak, akik az ünnep előtti utolsó napokra hagyták a karácsonyfa-vásárlást.

ISZLAI KATALIN

Noha már egy jó ideje kaphatók karácsonyfának árusított fenyők Csíkszeredában és környékén, a legtöbben csak az ünnep előtti napokon szerzik be, hiszen a tömbházakban nehezebb tárolni vagy éppen elrejtetni a fenyőket az angyal valódi kilétét még nem ismerő kisgyerekek elől. Ezt támasztotta alá a napokban tett terepszemlének: rengetegen nézelődtek, válogattak és vásároltak mindegyik karácsonyfát árusító helyszínen.

A csíkszeredai Dedeman barkács áruház parkolójában tegnapi ottjártunkkor számos érdeklődő válogatott a Nordmann-fenyők

között. Bár a kedvezményes áron kínált darabok már elfogytak, továbbra is számos fa kapható a helyszínen három méretben. A 80–160 centiméter magas fák 49,99 lejbe kerülnek, a 175–210 centiméteresek 69,90 lejbe, a valamivel magasabb, 175–250 centiméteres fenyők pedig 99 lejbe. Vágott fenyő a csíkszeredai zöldségpiacon is kapható, ahol több árus is kínál eladásra karácsonyfának szánt fenyőket. Egyiküknél feltűnően szép, szabályos és dús fák sorakoztak, mint megtudtuk, Dániából hozott Nordmann-fenyőkről van szó. A minőségnek azonban ára is van, az említett fenyők ára 150 lejtől kezdődött. Egy Gyergyószékről érkezett árus 80 és 150 lej közötti áron kínálta a fenyőket, illetve hasonló áron voltak

kaphatók Csíkközmáson nevelt fák is. Utóbbiak Boga János Barna magánvállalkozó ültetvényéről származnak, amely a Csíkközmástól a Nyerges-tető fele vezető országút mellett található. Ottjártunkkor az illetékesek elmondták, mintegy 15 ezer ezüsfenyőt nevelnek a háromhektáros területen, és bár a városba is szállítanak fenyőket eladásra, számos érdeklődő inkább kilátogat az ültetvényre, hogy a jelentős kínálatból tudja kiválasztani a karácsonyfát. Ennek valóban megvan a varázsa, ottjártunkkor többen is nézelődtek a több ezer fenyőfa között, keresve a számukra tökéleteset. Amint megtalálták, jelezték az ültetvény egyik munkatársának, aki láncfűrészsel a szemük előtt vágta ki a kiválasztott fenyőt, majd be is csomagolták. Itt a fenyők ára a méretük függvényében változik, egy méter 40 lejbe kerül. Az érdeklődőket naponta reggel tíz órától sötétedésig várják az ültetvényen.

Pénzen vásárolt szeretet?

• Azért költünk temérdek pénzt karácsonykor, mert így próbálunk szeretetet vásárolni – állítja lényegretörően egy csíkszeredai diák, amikor a karácsony mondanivalójáról kérdeztük.

BOIER KINGA

Az ünnep igazi mondanivalóját keresve csíkszeredai járókelőket kérdeztünk. Arra voltunk kíváncsiak, mit tehetnének, hogy ne csak a rohangálásról, az ajándékvásárlásról és a karácsonyi vacsoramenu kitalálásáról szóljon a december.

A versenyről szólna?

„Szerintem azért költünk ilyen sokat, mert a szeretetet pénzen akarjuk megvásárolni. Úgy gondoljuk, minél drágább ajándékot adunk egymásnak, annál jobban fognak örüdni neki” – meséli korát meghazudtoló módon egy nyolcadikos iskolás. Sokan úgy vélték, az előbbi állítást azzal is képesek vagyunk fokozni, hogy rivalizálunk a szomszédokkal, családtagokkal, így az ajándékozásban és a karácsonyi dekorációkban is versenyzünk. Gyakran minden spórolt pénzünket ilyenkor költjük el – állították többen is –, hogy minél csillogóbbá tegyük az ünnepet. Holott készíthetnénk magunk is ajándé-

kokat: lekvárt, sütit, teát, fűszerkeveréket, salát, sapkát, kesztyűt vagy akár bábuakat is.

Több fi atal úgy vélte, hogy akár unalmassá is válhat ez a pár nap otthon, amikor állandóan csak karácsonyi zene szól, díszek és sütemények vannak mindenhol, és nincs, hova elmenni kikapcsolódni, mert mindenki ünnepel, egyik üzlet sincs nyitva. De – mint mondták – nem kell elkeseredni, hiszen otthon is számos lehetőségünk adódik, csak fel kell tudni találni magunkat. Mértékkel fogyaszthatunk az ünnepi finomságokból, sétálhatunk, nézhetünk karácsonyi filmeket, olvashatunk, elmehetünk szánkózni, sízni, karácsonyi vásárokon vehetünk részt stb. Érdekes módon a megkérdezettek közül senki nem említette a templomba járást. „Ez alatt a pár nap alatt kiszakadhatunk a szürke hétköznapiakból, van egy kis időnk a családunkra, magunkra” – fogalmazott egy egyetemista. Hasonlóan vélekedik egy középkorú hölgy is, aki szakmája miatt kevés időt tölt együtt szeretteivel. Elmondása szerint számára nem is igazán a szenteste a legfontosabb, hanem a közös várakozás, készülődés, az együtt töltött idő, majd legvégén az ünneplés.

A betlehemezés is hozzátartozik az ünnephez

FOTÓ: VERES NÁNDOR

• JEGYZET

P. BUZOGÁNY ÁRPÁD

Karácsony előtt

Mintha sok minden megváltozna karácsony előtt. Szebbik, jobbik arcát mutatja a világ. Mintha több lenne a mosoly is. Az áruházakban, üzletekben karácsonyi dallamokat hallunk, egyfolytában. Mire megtanulnánk vagy megkedvelnénk, már meg is unjuk. Ettől függetlenül nagy a nyüzsgés az üzletekben, mintha kötelező lenne jóval többet vásárolni, mint az év más időszakában.

Az ünnepekre minden jót és szépet igyekeznek beszerezni az emberek, legyen ekkor bőség, szinte pazarlásig vásárolunk. Enni- és innivalóra költünk jóval többet, mint máskor. Meg ajándékokra. Szinte kötelező az ajándékozás.

Vidékünkön a hízótt disznó az egyik vágyott, szerencsére legtöbbször által elérhető cél. Lesz bőven abból véres meg

májás, sült és fasírt, abált szalonna, finoman paprikázva. El sem tudjuk képzelni, hogy a disznót valami mással, például tevével, kecskével, netán struccal vagy kenguruval helyettesítsük. A hízótt disznó fogalom, mert a jó gazda eldicsekszi, melyik évben volt a legnagyobb, legkövérebb, és milyen vastag volt a szalonnája. Emlékekben is tovább élnek ezek a disznók, még malackorukra is visszaemlékeznek.

Amellett, hogy fogalom, egyben viszonyítási alap is. Szinte mértékegység. Nem úgy, mint a körülbelüli mértékegységek, az arasz, a lépés, az öl, a rakás, halom... Pedig a mi nyelvünkben számtalan kifejezés szolgálja a mértékek, mennyiségek jelölését. A pontosak singnyi, kupányi, vederi, vékányi, holdnyi mennyiségét. A szilárd, a folyékony anyagokét, a súlyokét, felületekét. Mert van, hogy éppen nincs egy körömfeketényi cukor vagy annyi olaj se, amit az ember a szemébe cseppenthetne. Akinek fuvintásnyi lisztje sincs, annak nagy túlzással már a láda aljáról sincs mit összekotornia, nemhogy rántást készíteni belőle. Ilyenkor kell az őrlényi liszt.

Az ászok alma, a buksza pénz, a hóaljnyi széna, a tyúkalja tojás, sarkalat kenyér, hörpintés vagy huzintás bor, bog túró, átalvetőnyi szemes paszuly, csorda disznó, levél laska, kapavágás föld, sütet kenyér, tekerés vászon, terű fa, kompona sajt, szita liszt, lapító tészta, bödön zsír mind-

mind elképzelhető fogalmak, szinte szemünk előtt látjuk, hiszen épp a szemléletesség jellemzi ezeket a mértékegységeket. Mégis mennyi egy zseb dió, egy nyalintás fagyalt?

Karácsony táján, úgy tűnik, más mértékegységekkel mérünk, mint máskor. Mind az elkölthető pénz, mind a mosoly, kedvességet, türelmet, figyelmességét. Egyik sem szikolyányi, mert abból nem lesz senkinek vágás disznófősa, marék tepertyű, tábla szalonna, kosár vagy rúdnyi feltöltött kolbász. Se öröm, se meglepetés az ajándék láttán.

Bevásárlások utáni elégedettségünkben aztán másokra is gondolunk. Beteg vagy egyedül maradt ismerőseinkre, akiket illene meglátogatni. Azokra, akik még ekkor sem jutnak közel a bőség kosarához. Akiknek segítségre volna szükségük. Az elesettek, hajléktalanokra, árva gyermekekre, a szegényekre, akiknek asztalára saját erőből sosem kerül az ünnephez illő finom falat. Akik cipő, vastag ruha, meleg otthon tekintetében is szűkölködnek. Szerencsére vannak, akik felvállalják a gyűjtést, mint láthatjuk, fiatalok is. Akik rá vannak utalva, azok helyzetét Nagy László közismert versében így fogalmazta meg: nekem a kérés nagy szegény... Adni viszont kötelesség. De ne úgy, hogy aztán önelégülten kihúzzuk magunkat az utcán: íme, mi vagyunk, akik másnak is adunk! És közben tán azt számígtatjuk, a havi fizetés hány százalékát dobtuk oda másnak...